

JQ 13/9/2010

Amics d'Arenys de Munt,

M'hauria agradat molt, moltíssim! ser avui amb vosaltres, però a vegades coincideixen coses que ens fan la vida incompatible... i per això us escric aquestes ratlles.

Sovint argumento que som un país acomplexat i que potser per això no hem avançat fins on cal. I dic que som un país acomplexat perquè ens pensem que sempre acabarem perdent (potser per això commemorem les derrotes?) i el nostre "seny" no ens deixa explotar les passions més arrelades. Aquest complexament ens fa porucs, pactistes... convergents i socialistes (perdó si algú se sent ofès, però rimava!).

Estem com estem, però mantenim fort els nostre signes d'identitat gràcies a petits gestos (els optimistes en dirien petits triomfs) que han alimentat el nostre anhel durant, com a mínim, els darrers 300 anys d'història: des del general Moragues a Companys, del timbaler del Bruc a Pitarra, de Verdaguer a Espriu... i, si mirem més enllà: de Pere d'Arenys a Jordi Bilbeny.

Fa un any, a Arenys de Munt, també es va fer un petit gest d'aquests que omplen el nostre anhel de llibertat i que, partint de la il·lusió i aparcant el maleït "seny", ha provocat als mes acomplexats i ens ha fet donar un pas endavant com a poble. Com hauria estat la manifestació del 10J sense haver iniciat una NOVA VIA amb el 13S? Arenyencs, gràcies! Amb gestos com el vostre seriem lliures fa molt temps!

Però tot això ja ho sabeu i jo només soc un editor al servei d'aquest país que necessita arguments per seguir avançant.

I si es tracta d'arguments, alguns llibres ajuden a recordar al país que tenim motius de sobres per seguir endavant.

Per això vam iniciar la col·lecció Arguments, en la qual s'han explorat racons imprescindibles del nostre fer a partir de visions sinceres, documentades, generoses, originals, planeres... sempre a partir de l'assaig i sempre defensant els textos com a llibre d'autor. Així hem tractat des de dietaris reflexius amb lèxic jugarer fins a contes gens ingenus, des d'estudis antropològics sobre les relacions de gènere al refranyer fins la dicotomia rural-urbà com a teló de fons del marc idíl·lic del neoruralisme, o de la relació avis-néts fins a l'anàlisi del nostre excursionisme en la dictadura franquista a partir d'un procés. I en aquests arguments han col·laborat autors tan rellevants com Joaquin Carbó, Oriol Vergés, Núria Garcia Quera o Albert Jané.

En aquesta col·lecció és on hem inclòs el llibre que presentem avui perquè l'argument és inqüestionable: "D'Arenys de Munt al cel"... i tots vosaltres enteneu millor que ningú el títol perquè "tocar el cel" és el millor argument per entrar amb ple dret en la història dels petits gestos.

L'autor, en Josep M. Ximenis, que al costat dels autors consagrats de la col·lecció es pensava que no ho sabia fer prou bé –la seva humilitat l'honora– estava equivocadament. És innegable que la introducció del seu bon amic Jordi Bilbeny dona força als arguments que presenta el text, però la història, en aquest cas, és la història d'en Ximenis!

El llibre destil·la la frescor i l'equilibri que necessita un llibre que explica a raig i, des del punt de vista compromès de l'autor, uns fets. Uns fets que, essent imprescindibles pel nostre esdevenir, s'expliquen tan directament que el text es fa amè i es llegeix tot sol... un text que et permet descobrir entre línies que és més genial el que treballa des del convenciment que el que se'n fa en una poltrona per prendre decisions!

L'honestedat aclaparadora d'en Ximenis parla per si sola i, si l'explicació de com es van succeir els esdeveniments pot semblar fràgil en algun moment – com ho pot semblar alguna pintura de Dalí– tot llegint t'adones que el quadre és realment genial i que la manera com es va arribar a assolir la primera consulta pot ensenyar molt als que van de savis i demostrar definitivament que els complexos no ens portaran enlloc.

Com a editors, estem molt orgullosos d'haver convertit en llibre la història de la consulta d'Arenys, des de la visió del seu autor com a part essencial, perquè no només va donar arguments al país per a iniciar la roda de consultes arreu dels altres municipis, sinó que donarà arguments per perdre complexos i per a créixer en el convenciment que la victòria és possible. Tocarem el cel! Visca Catalunya lliure!

Gràcies a tots i bona presentació a Arenys de Munt!

Jordi Quera